

Afschaffing dividendbelasting

Afschaffing dividendbelasting; goede of slechte zaak ?

Dat is de vraag die iedereen stelt. Vandaar onderstaande beschouwing.

Dividendbelasting is een belasting die aandeelhouders van beursgenoteerde bedrijven moeten betalen over het uitgekeerde rendement (dividend) van hun aandeel in dat bedrijf.

Alleen vermogende mensen zijn in staat om op grote schaal aandelen te kopen. De grote ondernemingen (multinationals) waarvan ze aandelenbezitter zijn, ontduiken de belasting op allerlei manieren. Bijvoorbeeld via brievenbus constructie's om zo belasting te ontwijken. Nederland heeft, dankzij de VVD en andere politieke partijen, een sleutelpositie op het gebied van brievenbus constructie's.

Deze worden door Nederlandse kabinetten gedoogd om zo multinationals een goed investeringsklimaat in Nederland te bezorgen. Althans dat is het idee, maar in werkelijkheid berokkenen ze andere landen grote schade waar deze multinationals gevestigd zijn omdat ze daar dan geen belasting meer hoeven te betalen. En het ergste van dit alles is, dat Nederland dit andere landen aandoet alleen vanwege een kleine transactie winst. Je zult maar een dergelijk land als “ vriend “ hebben.

Ook als multinationals zich in Nederland willen vestigen krijgen ze van de regering speciale voordelen. Allerlei dure voorzieningen worden voor de multinationals gerealiseerd op kosten van de belasting betaler. Het betreft hier gunstige locatie's, het bouwrijp maken van die locatie tot het aanleggen van dure wegen. Daarnaast krijgen deze bedrijven speciale geheime deals waarin staat dat ze tegen zeer gunstige tarieven goedkope energie geleverd krijgen en maar heel weinig belasting hoeven te betalen.

Dit alles wordt zo genaamd gerechtvaardigd door het kabinet omdat deze multinationals goed zijn voor het aanzien van Nederland en voor de werkgelegenheid.

Maar is dat ook zo? Moet je überhaupt wel werkgelegenheid willen creëren door met dit soort maffiose constructies akkoord te gaan? Want in werkelijkheid spelen multinationals zo landen tegen elkaar uit. Ze chanteren landen om maar zoveel mogelijk gunstige deals te kunnen sluiten en dat ten koste van de gewone belastingbetalers van dat land.

Na onderzoek blijkt dat deze multinationals helemaal niet zoveel opleveren voor een land dan wat regeringen hun bevolking voorspiegelen.

Werkgelegenheid -1

De meeste werkgelegenheid wordt gecreëerd door het midden en kleinbedrijf. Bij de overheid en allerlei nuts instellingen, zoals ziekenhuizen, de thuiszorg, woningcorporaties, enz, enz. En niet te vergeten de familie bedrijven. Deze bedrijven zijn de beste vorm om een grote onderneming in een land te hebben. Nagenoeg alle multinationals zijn dan ook als familie bedrijf begonnen. Het zijn in wezen familie-bedrijven die geen opvolger hadden of te groot werden, waardoor ze naar de beurs gingen en daar beursgenoteerd werden. Beursgenoteerd wil zeggen dat iedereen aandelen in dat bedrijf kan kopen.

Multinationals; groot en machtig

Hoe komt het dan, dat multinationals zo groot en machtig zijn geworden ?

Zoals eerder genoemd, zijn multinationals over het algemeen ontstaan uit familiebedrijven. Met name familiebedrijven die zo groot werden, dat ze binnen de familie over te weinig geld konden beschikken, om het bedrijf gezond door te laten groeien. Door naar de beurs te gaan kan een bedrijf veel meer geld aantrekken, waardoor deze beperking er niet is.

Ook multinationals concurreren onderling met elkaar. Met slimme trucks probeert het ene bedrijf het andere een hak te zetten, om dit bedrijf vervolgens over te kunnen nemen.

Of ze besluiten om samen verder te gaan – door een fusie overeenkomst – om zo niet zelf overgenomen te worden.

Via dit gegeven worden multinationals steeds groter en machtiger. Zo groot en machtig, dat ze vestigingen over de hele wereld hebben en zo landen tegen elkaar kunnen uitspelen.

Werkgelegenheid -2

Maar daar blijft het niet bij. Door deze overnames en fusies gaat er ook veel werkgelegenheid verloren. Bovendien gaat dit in veel landen ook ten koste van de arbeidsvoorwaarden waaronder mensen moeten werken. Arbeiders moeten vaak veel overuren maken en onder hoge druk werken waardoor psychische klachten ontstaan en mensen depressief en overspannen raken. Zelfmoord is dan geen uitzondering. Ook met gevaarlijke stoffen werken die slecht tot heel slecht voor hun gezondheid zijn, zijn geen uitzondering waardoor ze op latere leeftijd vaak kanker of andere beroepsziektes krijgen.

De bedrijven weten dit, maar gaan toch door met dit soort mensvernietigende praktijken. Sterker nog, multinationals struinen de hele wereld af naar landen waar ze de bevolking zoveel mogelijk kunnen uitbuiten - met medewerking van de regering en overheden in dat land - en stichten daar een vestiging. Dit alleen omdat ze zo hoge(re) rendementen kunnen genereren voor hun aandeelhouders. Ook de aandeelhouders weten dit meestal wel, maar geven op de aandeelhouders vergaderingen de directie van de multinationals juist instructies om koste wat kost de winst – en dus de ongunstige arbeid-omstandigheden voor de arbeiders – verder op te schroeven. Want zij zijn alleen geïnteresseerd in het rendement wat ze krijgen op hun aandeel. In een dergelijk systeem zou je kunnen zeggen dat de aandeelhouders de witte boorden pooiers van de arbeiders zijn.

Het Milieu

Het zijn de multinationals die op grote schaal alle milieuwetten aan hun laars lappen en de aarde gigantische schade toebrengen. Want wie kent niet alle rampen – die vaak willens en wetens – door multinationals veroorzaakt worden ? En de onverantwoorde risico's die ze met mens en milieu nemen ?

En wat doen regeringen er aan als dit aan het licht komt ? Ze laten in de meeste gevallen de multinationals “gewoon” hun gang gaan en kijken de andere kant op.

Hoe zou dat nu komen, vraag je je dan verbijsterd af. Hoe kan een regering zoiets oogluikend toelaten? Denk maar aan de milieu rampen met olie in zee en op de stranden. Olielekkages met pijpleidingen op land, zodat hele landstrekken – waar ook nog eens mensen leven – totaal onleefbaar gemaakt worden. En de lozingen van chemisch afval in de natuur of in rivieren. Zoals in Nederland **bij DuPont in Dordrecht**. Of de lozingen in **de Rotterdamse haven** door het afvalverwerkend bedrijf van chemische stoffen **Booy Clean** in 1983. Waar de toezichhouders door de minister werden teruggefloten en hun onderzoek moesten staken. Deze minister, die toen in 1983 minister van Verkeer en Waterstaat was, werd later een gevierde Eurocommissaris voor haar partij in Brussel. Zie

<https://www.bing.com/search?q=Booy+Clean+olie+lozing+in+Rotterdamse+haven&pc=MOZI&form=MOZTSB>

Deze (milieu) schandalen - waar de politiek weet van heeft en toedekt - spelen tot op heden nog steeds in ons land. Dit terwijl alle burgers dachten dat wij GEEN bananenrepubliek waren. Kijk daarvoor ook maar eens naar deze recente reportage met als titel **“Beerput-Nederland”**. https://www.npo.nl/2doc-beerput-nederland/04-12-2017/KN_1694685?

Of deze **“ Het blinde aanbidden van de heilige graal van de economie “**. Uit 2017 <https://www.2doc.nl/nieuws/artikelen/binnenland/2017/interview-wilfried-koomen.html>

Multinationals en de politiek

Dit soort perverse constructies – multinationals die de politiek beheersen – ontstaan doordat politieke partijen (maar ook individuele politici) zich door multinationals laten omkopen. Dit wordt mede in de hand gewerkt omdat ook politici aandelen in multinationals hebben. Of omdat politici – voor ze de politiek ingingen – werkzaam waren bij die zelfde multinationals. Of na hun politieke carrière er weer naar terug willen, dan wel steun van hen verwachten bij bestuurlijke benoemingen.

In Nederland is het vooral de VVD die hier de kroon in spant. Op alle niveaus waar VVD bestuurders actief zijn, tiert de corruptie welig. Dit hebben meerdere onderzoeken uitgewezen.

<https://www.vn.nl/de-politieke-integriteitsindex-2015/>

<https://www.vn.nl/politieke-integriteits-index-vvd-ers-komen-het-meest-in-aanraking-met-strafrecht/>

<https://wordthetochnoggezellig.wordpress.com/2016/01/16/de-nederlandse-politiek-is-door-en-door-corrupt/>

Nu zou een politicus boven elke corruptie verheven moeten zijn. Zeg maar onkreukbaar. Helaas is de praktijk anders. De cijfers wijzen uit, dat alle politieke partijen in Nederland – maar ook wereldwijd – hier mee te maken hebben. Waarbij opgemerkt moet worden, dat sommige partijen nagenoeg geen corruptie kennen maar integer zijn.

Afschaffing dividendbelasting

Wat heeft dit alles nu met de afschaffing van de dividendbelasting te maken?

Het zijn de aandeelhouders die eigenaar zijn van de multinationals. Deze multinationals plegen misdrijven tegen de natuur (het milieu), de dieren en de bewoners van de aarde de mensen. Ze verheffen zich boven de wet die juist bovengenoemde slachtoffers moet beschermen. En maken zich ongreepbaar voor regeringen door de politici om te kopen die in wezen juist hun burgers tegen hen zou moeten beschermen.

Maar voor wie doen de multinationals dit? Van wie krijgen zij hun instructies? Juist van hun aandeel -houders ! Die zo ongreepbaar voor de wet, hun belegde kapitaal ongegeneerd kunnen vermeerderen. Dit type mensen met grote vermogens die in aandelen handelen en beleggen, plegen ook nog een andere misdaad tegen de gewone bevolking. Dit doen ze door hun kapitaal voor de fiscus te verbergen via geheime bankrekeningen b.v. in Zwitserland, Luxemburg enz. Dit is een misdaad tegen de gewone bevolking omdat ze zo hun deel aan belastingen in de samenleving ontduiken en de gewone burgers daar voor op laten draaien.

Opnieuw houdt de politiek hen weer een hand boven het hoofd, want het zijn juist deze mensen die zelf in de politiek zitten of politieke partijen grote sommen geld toe schuiven. Dit met de wetenschap; “Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt”. Zo worden politici omgekocht en corrupt gemaakt.

Dit is de mentaliteit en werkwijze die witteboorden criminelen er op na houden en dus ook de aandeelhouders die nu ook nog eens belastingvrije dividend van de politiek willen hebben.

Het meest recente voorbeeld is de kwestie met Shell en Unilever. Zoals u wellicht weet, hebben Shell en Unilever een Nederlandse en Engelse bedrijfstak die nagenoeg even groot zijn. Unilever dreigde zijn hoofdkantoor niet naar Nederland te verhuizen (vanwege de Brexit) als de dividendbelasting in Nederland niet afgeschaft zou worden. Shell dreigde zijn hoofdkantoor naar Engeland te verplaatsen, vanwege de zelfde reden.

Met dit argument bepleite onze minister-president, Mark Rutte zijn besluit tot afschaffing van de dividendbelasting. In beide gevallen bleek later, dat het loze dreigementen waren. Want als het kabinet de dividendbelasting niet zou afschaffen, zouden beide bedrijven hun dreigement niet ten uitvoer brengen; zo verklaarden ze zelf. Voor hen was het Nederlandse overname beleid een veel groter issue. Bovendien, als het wél gebeurd zou zijn – het wel en niet verplaatsen van hun hoofdkantoren – zou dit Nederland geen duizenden banen kosten. Waar premier Rutte maar mee bleef dreigen om zijn besluit te rechtvaardigen, maar zou het slechts om enkele tientallen banen gaan.

Toch bleef minister-president Mark Rutte (VVD) maar roepen dat de afschaffing van de dividend belasting noodzakelijk was om multinationals in Nederland te behouden. Hij zette zelfs zijn mede kabinetsleden zo onder druk, dat ze gezwicht zijn terwijl deze maatregel niet eens in het regeerakkoord staat. De Christen Unie, die zwaar tegen deze maatregel was, sprak er over alsof ze een meloen heel moesten doorslikken.

Waarom drukte minister-president Rutte dit dan toch door ?

Minister-president Rutte drukte dit toch door omdat hij in zijn eentje (alleen met mede weten van enkele VVD vertrouwelingen) een geheime deal gesloten had met de multinational lobby. Vanwege die deal,

die hij achter de rug om van zijn mede onderhandelaars voor een nieuw kabinet gemaakt had, kon hij niet meer terug zonder gezichtsverlies.

<https://www.somo.nl/nl/afschaffing-dividendbelasting-na-jarenlange-lobby-door-vno-ncw/>

Een dergelijke ratten mentaliteit ontwikkel je dus als je je laat faciliteren door het grote bedrijfsleven.

Zeker als je bedenkt wat je met dat geld – wat nu als een cadeautje aan de multinationals wordt gegeven – had kunnen doen voor de samenleving. Belastinggeld wat ingezet had kunnen en moeten worden voor nuttige zaken in de samenleving zoals:

- Meer leraren en beter salaris
- Meer politie en beter salaris
- Meer brandweer en beter salaris
- Meer defensie personeel en arbeidsvoorwaarden
- Meer materieel voor defensie
- Meer handen aan het bed
- Meer thuiszorg voor alleenstaande ouderen waar er steeds meer van zullen komen de komende decennia. En waar we een ere schuld aan hebben, want juist DIE generatie heeft de sociale verzorgingsstaat opgebouwd en betaald.
- Meer scholen voor opleiding tot ambachten waar het bedrijfsleven om zit te springen. Dus de oude ambachtsscholen weer in ere herstellen en meer waardering voor dit soort banen.
- Enz. enz.

Hoe nu verder ?

Gezien het bovenstaande, stel ik het volgende voor:

1. Het terugdraaien van het besluit tot afschaffing van de dividendbelasting.
 - a) Omdat deze met niet houdbare en niet te onderbouwen argumenten genomen is.
 - b) Omdat de meeste politici en economen tegen deze maatregel zijn.
 - c) Omdat er onder de bevolking geen draagvlak voor is.
 - d) Omdat dividendbelasting het enige rechtvaardige instrument is, om het verschil tussen inkomen en vermogen te verkleinen. En een middel is waarmee belasting ontduiking en ontwijing, door vermogende mensen, gecompenseerd kan worden.
<https://www.somo.nl/nl/landelijke-campagne-afschaffen-dividendbelasting/>
2. Het in ere herstellen van de dividendbelasting en deze te verhogen van het nu geldende percentage van 15% naar het oorspronkelijke percentage van 35%.
3. Het terugdraaien van de voorgestelde verhoging van het lage BTW tarief van 6% naar 9%
 - a) Omdat het met de maatregelen van punt 1 en 2 niet meer nodig is.
 - b) Omdat ook hier geen draagvlak voor is.
4. Het afschaffen van de BTW op reparatie's van:
 - a) Schoenmakers
 - b) Fietsenherstellers
 - c) Kledingherstellers
 - d) Kringloopwinkels
 - e) Elektronica reparaties
 - f) Enz, enz.

Dit soort arbeid is nuttig omdat ze verspilling van grondstoffen tegen gaat en hergebruik bevordert. Deze afschaffing komt vooral ten goede aan herstelbedrijven die nauwelijks het hoofd boven water kunnen houden, maar wel een zeer nuttige functie in de samenleving hebben.
5. Het terugdringen van corruptie in de politiek door een andere vorm van financiering.

Het terugdringen van de corruptie in de politiek

Wat is de oplossing om dit soort corruptie door politici te voorkomen ?

De oplossing daarvoor is politieke partijen niet voor hun eigen geld te laten zorgen, maar **deze te financieren uit de schatkist**. Daarmee voorkom je gelobby bij het bedrijfsleven en het krijgen van giften die ongewenste politieke verplichtingen scheppen.

Volgens het principe; “ Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt “. En “ De betaler bepaalt “.

Die oplossing bestaat uit de volgende punten:

1. Er moet een wet komen, waarin het politici en politieke partijen ten strengste verboden wordt om geld – van wie dan ook – aan te nemen.
2. Wie dit toch doet, riskeert een gevangenisstraf van een jaar en mag geen rol in de politiek meer bekleden of in enig bestuur.
3. Alle politieke partijen krijgen een vast bedrag uit de schatkist om hun activiteiten te bekostigen. De hoogte van dit bedrag moet nader bepaald worden, maar dit moet hoog genoeg zijn om als partij goed te kunnen functioneren.
4. De hoogte van dit bedrag moet voor alle politieke partijen, die in de tweede kamer vertegenwoordigd zijn, gelijk zijn in de zelfde klasse.
5. Er zijn twee klassen, namelijk de kleine partijen die kleiner zijn dan 6 zetels en de grote partijen die meer hebben dan 6 zetels. Waar deze zetelgrens precies ligt, moeten externe politiek deskundigen bepalen of eventueel in overleg tussen alle politieke partijen.
6. Alle bestedingen mogen alleen voor politieke activiteiten gebruikt worden. De rekenkamer moet er op toezien of dit ook daadwerkelijk gebeurt. Wie gelden voor andere doeleinden gebruikt, wordt hier voor gestraft. Het ten onrechte bestede bedrag moet dubbel in de schatkist teruggestort worden.
7. Politieke partijen die (nog) niet in de 2^e kamer vertegenwoordigd zijn, krijgen een bescheiden bedrag ter ondersteuning van hun politieke activiteiten. Maar ook zij worden met de zelfde voorwaarden gecontroleerd door de rekenkamer.

Dit systeem zal de corruptie en oneerlijke politieke praktijken drastisch doen afnemen. Bovendien hebben alle partijen – in de zelfde categorie – het zelfde te besteden voor hun werk en campagnes. Dit maakt dat de strijd ook eerlijker verloopt en niet afhankelijk is van wie het meeste geld heeft.

Voetnoot bij afschaffing dividendbelasting

Het aandeelhouderschap hoeft niet per definitie slecht te zijn, zolang deze voldoet aan de christelijke normen en waarden. Deze christelijke normen en waarden treffen we wél aan bij de familiebedrijven. Hun belang is gericht op de lange termijn, omdat het bedrijf weer overgedragen moet worden aan de volgende generatie. Dit betekent vooral dat:

- Winsten weer in het bedrijf worden geïnvesteerd in plaats van uitgekeerd. Hierdoor neemt de stabiliteit van het bedrijf toe.
- De werknemers er worden beschouwd als bedrijfskapitaal en niet om uittebuiten. De meeste werknemers in een familiebedrijf hebben dan ook een vaste baan en bestaanszekerheid.

Vanwege de doorgeslagen liberalisering, zijn deze principes bij beursgenoteerde bedrijven ver te zoeken. Daar gaat het vooral om snelle winsten en korte termijn denken. Dit mede door de druk van aandeelhouders op het bestuur en de directie. De werknemers worden dan vaak de dupe door:

- Lage lonen
- Slechte werkomstandigheden
- Hoge werkdruk
- Veel deeltijd en flex werk
- Enz.

Deze zelfde doorgeslagen liberalisering treffen we ook aan bij alle privatiseringen van nutsbedrijven. Daar worden – via aanbestedingen om maar voor de laagste prijs een vergunning binnen te slepen – de arbeiders zwaar de dupe van. Want zij betalen de prijs van dit tegen elkaar uitspelen van bedrijven door de overheden, die deze aanbestedingen uitschrijven. Dan zie je gebeuren wat er ook bij de beursgenoteerde bedrijven met de arbeiders gebeurt.

Een voorbeeld van hoe het er aan toegaat bij een aanbesteding in Nederland in de bouw. Maar dit zelfde principe tref je ook aan bij de schoonmaakbranche, in de thuiszorg, enz.

https://www.npostart.nl/zembla/13-05-2015/VARA_101372897

Is Nederland met al zijn brievenbusconstructies een belastingparadijs geworden ? U mag het zeggen na het zien van deze documentaire.

<https://www.uitzendinggemist.net/afl levering/315247/Rambam.html>